

om en faktisk oplysning på grundlag af de indkomne svar.

Spm. nr. S 1424

Til skatteministeren (15/2 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at rejsegodtgørelse i forbindelse med kurser betalt af fagforeninger eller a-kasser er skattepligtige i modsætning til kurser, der er betalt af arbejdsgiverne, jf. ligningslovens § 9?«

Begrundelse

Som det bl.a. er fremgået af artikler i Bornholms Tidende, diskrimineres ikke mindst arbejdsløse på Bornholm, som skal på kurser andre steder i landet, ved, at rejsegodtgørelser i forbindelse med kurser betalt af fagforeninger eller a-kasser er skattepligtige.

I en tid hvor der tales meget om det fornuftige i, at arbejdsløse tager på kurser for at dygtiggøre sig, forekommer det helt urimeligt, at arbejdsløse, der tager på sådanne kurser betalt af a-kassen eller af fagforeningen, skal straffes ved at skulle beskattes af rejsegodtgørelsen. Det forekommer ikke logisk i forhold til, at rejsegodtgørelser betalt af arbejdsgiverne for nogle, som er i et ansættelsesforhold, ikke er omfattet af de samme beskatningsregler. Samfundet har vel ikke et mindre behov for, at arbejdsløse kommer på kurser – betalt af a-kasser eller fagforeninger – end lønmodtagere, der er i arbejde.

Uanset at de gældende regler er lavet for at forenkle skattelovgivningen og rydde op i fradragene, forekommer reglen om, at arbejdsløse skal beskattes af rejsegodtgørelser i forbindelse med kurser betalt af deres a-kasse eller fagforening, ikke rimelig over for de arbejdsløse. Dette samtidig med, at reglen er særlig diskriminerende over for de borgere, der bor steder i landet, hvor der ikke er mulighed for at få uddannelse svarende til andre steder i landet.

Det er således ikke kun arbejdsløse bornholmere, der på denne måde rammes. Det rammer også de unge, der er i gang med en erhvervsuddannelse, som ikke kan afsluttes på Bornholm, og er nødt til at afslutte deres uddannelse et andet sted i landet.

Hensynet til forenklingen i skattelovgivningen, herunder oprydningen i fradragene, er selvfølgelig vigtigt, men når det i den grad rammer de arbejdsløse, forekommer det ikke rimeligt, samtidig med at ens regler for arbejdsløse, der får kurser betalt af deres a-kasse eller fagforening, og andre lønmodtagere ikke kan være i strid med ønsket om forenkling.

Svar (22/2 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter ligningslovens § 9, stk. 5, jf. § 9 B, kan en arbejdsgiver udbetale skattefri befordringsgodtgørelse til en lønmodtager for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage. Det er en betingelse, at godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet.

Reglen blev indført i 1994, hvor den afløste den særlige adgang for lønmodtagere til at fratække erhvervsmaessige befordringsudgifter i forbindelse med skiftende arbejdspladser eller flere samtidige arbejdspladser.

Det er rigtigt, at ændringen medførte en forenkling af reglerne. Det er imidlertid ikke korrekt, at ændringen rammer de arbejdsløse. Den skattefri godtgørelse kan kun udbetales af en arbejdsgiver, og såvel den tidligere fradragsregel som den nuværende godtgørelsesregel forudsætter, at der er tale om befordring til en arbejdsplads. Reglen giver således ikke ret til skattefrit at modtage godtgørelse fra en fagforening eller a-kasse, hverken for lønmodtagere eller arbejdsløse.

Efter den almindelige regel om befordringsfradrag i ligningslovens § 9 C kan der foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Efter denne regel – der ikke er ny – kan det undertiden have betydning, om en kursist er arbejdsløs eller ej. Efter reglen kan en arbejdsløs eller uddannelsessøgende ikke opnå befordringsfradrag i forbindelse med kurser eller uddannelse. En lønmodtager har derimod ret til befordringsfradrag i de tilfælde, hvor det er arbejdsgiveren, der som et led i hans arbejde har sendt ham på det pågældende kursus. I sådanne tilfælde betragtes hans arbejdsplads som flyttet, således at kursusstedet er hans midlertidige arbejdsplads.

For at udligne denne forskel har Arbejdsministeriet, for så vidt angår AMU-kurserne, hvor